

РЕШЕНИЕ

№ 3875

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5522** по описа за **2010** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи гр.С., БУ. „Ц. № 33 срещу РЕШЕНИЕ от 15.06.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 101-ви състав по нахд № 2361/2010 г., с което е отменено изцяло наказателно постановление (НП) № 149743 от 07.01.2010 г., издадено от началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при С., с което на основание чл.179, ал.2, предл.1 от ЗДвП на Г. Я. А. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решение от 15.06.2010 г. на С районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по нахд № 2361/2010 г. и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № 149743 от 07.01.2010 г., издадено от началник

„АНД” в отдел “Пътна полиция” при С..

Ответникът по касационната жалба Г. Я. А. чрез адв.В Т Т от САК оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно решение от 15.06.2010 г. С районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по нахд № 2361/2010 г. е отменил изцяло НП № 149743 от 07.01.2010 г., издадено от началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при С., с което на основание чл.179, ал.2, предл.1 от ЗДвП на Г. Я. А. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П С А, показанията на другите участници в ПТП В Д Бишев и И Б Хрисимов, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, конкретно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗДвП, поради липса на задължителни реквизити, свързани с описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Районният съдия е приел, че липсата на описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението е затруднило, както защитата на административно наказаното лице, така и съда при преценката му, дали е осъществен състава на нарушението по чл.20, ал.2 ЗДвП.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 101-ви състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон, конкретно изводите на районния съдия за допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН и издаване на НП.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съдия: На 11.12.2009 г., около 07.00 часа в гр.С., на пътя от с.Сеславци към гр.С. Г. Я. А. управлявал л.а. марка „Фиат”, модел „Пунто” с ДК № СА 3123 НК, като на разклона за кв.Кремиковци реализирал ПТП в спрелия пред него л.а. „Ситроен Ксара” с ДК № СА 9591 ВВ, който вследствие на удара отскочил напред и блъснал спрелия пред него л.а. „О Корса” с ДК № СА 8230 МС. За констатиране на произшествието били повикани служители на С., които след изготвяне на декларации от участниците в ПТП, съставили протокол за ПТП № 1294706 от 11.12.2009 г. На жалбоподателя бил съставен АУАН № 149743 от 11.12.2009 г. за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП – поради движение с несъобразена скорост с характера и интензивността на движението. Издадено било обжалваното пред СРС НП № 149743/07.01.2010 г., с което на А. на основание чл.179, ал.2, предл.1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП.

Съгласно чл.179, ал.2, предл.1 от ЗДвП се наказва с глоба водач, който, поради движение с несъобразена скорост причини ПТП. При посещение на ПТП св. А намерил, че Г. Я. „се е движел със скорост, несъобразена с характера и интензивността на движението”. Съгласно описанието на произшествието от водача на втората кола л.а. „Ситроен Ксара” с ДК № СА 9591 ВВ „третата кола директно спряла в него, без реакция”. В писмената декларация на наказаното лице Г. Я. същият като причина за настъпване на ПТП посочва „хипертонична криза”, а като разстояние до колата пред него – „няма дистанция”. Очевидно причина за настъпилото ПТП между три превозни средства е последният автомобил – същият, като трета кола, се е ударил в спрялия пред него на кръстовище, пресичащо път с предимство, автомобил. Двата спрели автомобила изчаквали преминаването на превозни средства по пътя с предимство, когато били ударени от автомобила на А.. Тези обстоятелства се установяват от показанията на участниците в ПТП Бишев и Хрисимов като свидетели пред СРС. Това поведение на А. правилно е квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл.20, ал.2, предл.5 ЗДвП – движение със скорост, несъобразена с характера и интензивността на движението. В АУАН нарушението е описано чрез буквално възпроизвеждане на текста на закона и е напълно съобразено с попълнените от

участниците в ПТП декларации. В нито една от трите попълнени от участниците в ПТП декларации не са посочени никакви конкретни особености на движението. Колите са били спрели на кръстовище, поради което е без значение, дали движението е натоварено (колите изобщо не са се движели). Участниците не са посочили, че пътната настилка е мокра, поради което актосъставителят не може да впише подобна характеристика на пътя (съобразно изложените от СРС мотиви за липса на конкретно описание на натовареността на движението и вида на пътната настилка). Причината и обяснението за удара са изцяло субективни (касаещи възприятията на водача на третия автомобил за пътната обстановка). Именно тези възприятия не са съобразени с „характера и интензивността“ на движението, поради което автомобилът на А. „без видима причина“, „без реакция“ (както е посочено в декларацията на Хрисимов) се е ударил в спрелите пред него автомобили. При така установените обективни данни относно произшествието нарушението е описано съобразно текста на нарушената норма на чл.20, ал.2 ЗДвП. Касационната инстанция не споделя доводите на районния съдия, че е необходимо допълнително описание на пътното движение. От една страна самите участници в ПТП не са посочили никакви особености на движението и вписването на такива би противоречало на фактическата обстановка. От друга страна самото описание на произшествието характеризира движението, респ. защо скоростта на А. не е съобразена с движението - А. се движи по път без предимство и на кръстовище с път с предимство се удря в два спрели на кръстовището, за да изчакат преминаването на автомобилите по пътя с предимство, автомобила. Очевидно избраната от А. скорост не е съобразена с пътната обстановка, след като не му е позволила да спре, а същият се е ударил в автомобила пред него (последният е бил спрял като втора кола на кръстовището, т.е. не е спрял рязко). Т.е. скоростта на А. не е съобразена с приближаването на път с предимство, на което кръстовище вече е имало два спрели автомобила. Никакви други характерни особености на „характера и интензивността“ на движението не е имало в конкретната пътна обстановка, за да се изисква от актосъставителя да посочва такива в съставения АУАН. Обстоятелствата, при които е извършено нарушението, са конкретно, пълно и точно описани в АУАН: „реализира ПТП в спрелия пред него л.а., който вследствие на удара отскача и се

блъска в спрелия пред него л.а.”. При описание на нарушението буквално е възпроизведена законовата норма на чл.20, ал.2, предл.5 ЗДвП. В случая не е необходимо да се посочат данни, каква е била конкретната скорост на движение на А.. Съгласно чл.20, ал.2, изр. посл. ЗДвП водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението, т.е. нормата предписва поведението, което следва да имат водачите на ППС с цел осигуряване безопасността на движението. След като скоростта, с която се е движел Г. Я. А. е направила невъзможно спирането на управляваното от него ППС и от това е настъпило пътнотранспортно произшествие, то същата не е била съобразена с интензивността на движението.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че не е налице нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН – нарушението и обстоятелствата, при които е извършено са описани по начин, който не е възпрепятствал уличеното лице да разбере вмененото му нарушение, респ. да организира защитата си срещу административно-наказателното обвинение. Като е достигнал до противни правни изводи районният съдия е допуснал неправилно приложение на закона - отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Ето защо и на основание чл.221, ал.2 АПК обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено като неправилно.

След отмяната на решението на СРС настоящата инстанция е компетентна да реши спора по същество – чл.222, ал.1 АПК, доколкото не са налице основанията по чл.222, ал.2 АПК за връщане на делото за разглеждане от друг състав на СРС.

По вече изложените съображения и на основание чл.220 АПК вр. чл.63 ЗАНН съдът възприема фактическата обстановка:

На 11.12.2009 г., около 07.00 часа в гр.С., на пътя от с.Сеславци към гр.С. Г. Я. А. управлявал л.а. марка „Фиат”, модел „Пунто” с ДК № СА 3123 НК, като на разклона за кв.Кремиковци поради движение със скорост несъобразена с характера и интензивността на движението реализирал ПТП в спрелия пред него л.а. „Ситроен Ксара” с ДК № СА 9591 ВВ, който вследствие на удара отскочил напред и блъснал спрелия пред него л.а. „О Корса” с ДК № СА 8230 МС. За нарушението е съставен АУАН № 149743/11.12.2009 г. и е издадено обжалваното пред СРС НП № 149743/07.01.2010 г.

В АУАН № 149743/11.12.2009 г. и в НП № 149743/07.01.2010 г. са

посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало Г. Я. А. да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

Обжалваното НП № 149743/07.01.2010 г. е издадено от материално компетентен административно наказващ орган по см. на чл.47 ал.1 б «а» във вр.ал.2 ЗАНН във вр.чл.189 ал.4 ЗДвП.

Извършването на нарушението се установява от показанията на актосъставителя А, както и на другите участници в ПТП Бишев и Хрисимов, които следва да се кредитират като логични, последователни и безпристрастни. Другите участници в ПТП са свидетели – очевидци на нарушението и безпротиворечиво установяват, че ударът е предизвикан «без реакция», без видима причина. Неоснователни са възраженията на лицето в жалбата до СРС, че «в нито един момент до настъпване на ПТП не е предприел действия в нарушение на ЗДвП, които да поставят в опасност останалите участници в движението». Св. Александров установява, че на местопроизшествието дори бил извикан автомобил на «Бърза помощ», а описаните от другите участници щети по автомобилите им, напълно съвпадащи с посоченото в протокол за ПТП №1294706 от 11.12.2009 г., разколебават тези твърдения на А.. Не е необходимо преди настъпване на ПТП А. да е извършил друго нарушение на правилата за движение, нито да му е вменено движение с превишена скорост. Неговото движение не е било съобразено с обективната даденост на пътя - пресичане на път с предимство, на който вече са били спрели в изчакване преминаването на автомобилите с предимство, два автомобила. Това нарушение е детайлно описано в АУАН и НП, което описание съответства на законовите изисквания. С

поведението си А. е допуснал по непредпазливост (без да е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди) нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП – избраната от него скорост на движение (без да е необходимо същата да е непременно висока) не е била съобразена с пътната обстановка. Единствено в резултат на това негово поведение е настъпило ПТП, поради което деянието правилно е санкционирано по чл.179, ал.2, предл.1 вр. чл.20, ал.2 ЗДвП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 15.06.2010 г. на СРС, НО, 101 състав е **НЕПРАВИЛНО** на основание чл.348 ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде **ОТМЕНЕНО**, а по същество на спора съобразно чл.222, ал.1 АПК – да бъде потвърдено наказателното постановление. По изложените съображения и на основание чл. 221 ал.2 АПК и чл.222 ал.1 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от **ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 15.06.2010 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 101-ви състав** по нахд № 2361/2010 г., с което е отменено изцяло наказателно постановление № 149743 от 07.01.2010 г., издадено от началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при С., с което на основание чл.179, ал.2, предл.1 от ЗДвП на Г. Я. А. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв. **и вместо него:**

ПОТВЪРЖДАВА ИЗЦЯЛО наказателно постановление №149743 от 07.01.2010 г., издадено от началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при С., с което на основание чл.179, ал.2, предл.1 от ЗДвП на Г. Я. А. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.